

Sygn. akt VI ACa 1687/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Małgorzata Kuracka (spr.)

Sędziowie: SA Jacek Sadowski

SO (del.) Marcin Łochowski

Protokolant: sekr. sądowy Mariola Frąckiewicz

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Fundacji (...) w W.

przeciwko W. D. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 6 czerwca 2014 r.

sygn. akt IIIC 1295/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że nadaje mu treść:

1. powództwo oddala;

2. nieuiszczoną opłatę od pozwu przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

II. zasądza od Fundacji (...) w W. na rzecz W. D. (1) kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI ACa 1687/14

UZASADNIENIE

Fundacja (...) w W., w pozwie skierowanym przeciwko W. D. (1), wносиła w postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kwoty 40.000,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 10.000 zł od dnia 05 marca 2010 r. do dnia zapłaty, od kwoty 10.000 zł od dnia 07 maja 2010 r. do dnia zapłaty, od kwoty 10.000 zł od dnia 14 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty, od kwoty 10.000,14 zł od dnia 06 września 2010 r. do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W dniu 2 października 2012 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, wydał w powyższej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanej, aby zapłaciła na rzecz powódki kwoty: 10.000

zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 05 marca 2010 r. do dnia zapłaty, 10.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 07 maja 2010 r. do dnia zapłaty, 10.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty, 10.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06 września 2010 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.417 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana W. D. (1) wniosła sprzeciw, wnosząc o oddalenia powództwa w całości wraz z zasądzeniem od powódki na jej rzecz kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 28 października 2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie przekazał sprawę według właściwości Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 40.000,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami od następujących kwot: - 10.000 zł od dnia 5 marca 2010 r. do dnia zapłaty - 10.000 zł od dnia 7 maja 2010 r. do dnia zapłaty; - 10.000 zł od dnia 14 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty; - 10.000 zł od dnia 6 września 2010 r. do dnia zapłaty (pkt 1); zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2), a także nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Okręgowego w W. kwotę 2.001 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu (pkt 3).

Sąd Okręgowy ustalił, że powódka, Fundacja (...) z siedzibą w W., zarejestrowana jest w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...), z kolei pozwana, W. D. (1), prowadzi własną działalność gospodarczą pod firmą (...), o numerze NIP (...).

W dniu 01 marca 2010 r. pozwana, prowadząca działalność gospodarczą pod powyższą firmą, jako wykonawca, zawarła z Fundacją (...) w W. jako zamawiającym, umowę na wykonanie projektu architektoniczno- budowlanego. W umowie tej Firma (...) zobowiązała się do profesjonalnego wykonania projektu budowlanego oddziału szpitalnego dla Kliniki (...), w celu uzyskania pozwolenia na budowę. Powyższa dokumentacja, stosownie do postanowień umowy, podlegała obowiązkowemu zatwierdzeniu przez powódkę. Pozwana zrzekła się na rzecz powódki wszelkich praw autorskich wynikających z realizacji przedmiotu umowy. Strony określiły, że przedmiot umowy powinien zostać dostarczony powódce w ciągu 8 tygodni, nie później jednak niż do dnia 30 kwietnia 2010 r. Stosownie do § 4 umowy strony określiły że miejsce odbioru przedmiotu umowy będzie Samodzielny Publiczny Szpital (...), a dokumentem potwierdzającym jego odbiór miał być protokół zdawczo-odbiorczy, podpisany przez strony umowy. Protokół powyższy miał stanowić podstawę do wystawienia przez wykonawcę faktury VAT obejmującej wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy. Ponadto, strony uregulowały kwestie dotyczące wynagrodzenia, określając wysokość wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu umowy na kwotę 40.000,14 zł. Strony jednocześnie zastrzegły, że powyższe wynagrodzenie ma charakter maksymalny i nie podlega zwiększeniu. Fundacja (...) w W. uściłiła na rzecz pozwanej zgodnie z § 6 umowy kwotę wynagrodzenia tj. kwotę 40.000,14 zł. Powódka nigdy nie ustanawiała żadnego pełnomocnika do odbioru przedmiotu umowy czy do jakiegokolwiek innej czynności w zw. z zawartą umową z dnia 1 marca 2010 r. Powódka nie zlecała pozwanej dodatkowych prac. Po uiszczeniu całej kwoty wynikającej z umowy w dniu 22 kwietnia 2010 r. pozwana przedstawiła natomiast powódce do podpisu aneks do umowy z dnia 01 marca 2010 r. Z treści aneksu wynika natomiast, że z uwagi na rozszerzenie przez inwestora zakresu prac projektowych koniecznym było zwiększenie środków finansowych na realizację przedmiotu umowy z 2010 r. Wartość dodatkowych prac pozwana oszacowała na kwotę 20.000 zł. Postanowienia zawarte w aneksie zostały zaakceptowane drogą mailową jedynie przez dyrektora technicznego szpitala, J. Ś.. Aneks do umowy został podpisany tylko przez pozwaną. Powódka tego aneksu nie podpisała.

W dniu 15 czerwca 2010 r, pozwana sporządziła protokół zdawczo-odbiorczy, którym przekazała jedynie przedstawicielowi Szpitala, 4 egzemplarze projektu architektoniczno-budowlanego wraz z płytą. CD. Protokół ten został podpisany tylko przez pozwaną i starszego inspektora nadzoru ds. technicznych szpitala - p. W. D. (2). Za wykonany projekt pozwana wystawiła powódce faktury FV nr: (...) z dnia 08.03.2010 r. na kwotę 10.000 zł, (...) z dnia 08.05.2010 r. na kwotę 10.000 zł, (...) z dnia 15.06.2010 r. na kwotę 10.000 zł oraz notę korygującą nr (...).

Powódka pismem z dnia 12 marca 2012 r. wezwała pozwaną do wykonania umowy, wskazując, że do dnia wystosowania pisma pozwana nie dostarczyła jej projektu budowlanego. W kolejnym piśmie z dnia 11 kwietnia 2012 r. powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 1 marca 2010 r. W dniu 23 kwietnia 2012 r. powódka złożyła w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie wniosek o zawiązanie pozwanej do próby ugodowej.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy powołując dyspozycję art. 635 k.c. a także art. 492 k.c. uznał, że powódka skutecznie odstąpiła od umowy wobec niewykonania jej przez pozwaną w określonym terminie. Sąd miał na uwadze, że w niniejszej sprawie powodowa Fundacja pismem z dnia 12 marca 2012 roku, wyznaczyła pozwaną do wykonania zawartej umowy z dnia 1 marca 2010 r., w nieprzekraczalny termin do dnia 30 marca 2012 r., zastrzegając jednocześnie że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Pozwana natomiast nie wykonała zawartej umowy z dn. 1.03.2010 r. ani w tym wyznaczonym terminie, jak również nie wykonała jej do chwili obecnej.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z treścią zawartej umowy pozwana winna obligatoryjnie przedstawić zamówioną dokumentację projektową powodowej Fundacji do zatwierdzenia /§ 1 pkt.1 umowy/, następnie winien być sporządzony przez pozwaną protokół zdawczo - odbiorczy który powinien być podpisany przez strony umowy tj. Fundację i pozwaną i następnie mogła być wystawiona przez pozwaną faktura za wykonanie przedmiotu umowy. Nie można zaś uznać wykonania umowy zawartej pomiędzy powodową Fundacją a pozwaną, gdy pozwana przekazuje projekt architektoniczno - budowlany Samodzielnemu Publicznemu Szpitalowi (...) a nie Fundacji (...), która to była stroną umowy z dnia 1 marca 2010 r., była stroną zamawiającą dokumentację projektową. Jak natomiast wykazało postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie Fundacja (...) nikogo nie upoważniła i nie podpisywała żadnego pełnomocnictwa dla przedstawicieli Szpitala (...) do podejmowania jakiegokolwiek działań czy czynności w im. Fundacji w związku z umową z dnia 1 marca 2010 r. Zatem jakiegokolwiek czynności podejmowane przez przedstawicieli Szpitala (...), dot. ustalenia dodatkowych prac, ustalenie treści aneksu do umowy, czy też przyjęcie przedmiotu umowy z 1 marca 2010 r. względem powodowej Fundacji, Sąd Okręgowy uznał za nieskuteczne.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd I instancji stwierdził, że powódka była uprawniona do natychmiastowego odstąpienia od umowy wobec stwierdzenia samego tylko opóźnienia /przedmiot umowy zgodnie z umową miał być wykonany najpóźniej do 30.04.2010 r./, gdy przedmiot umowy nie został ukończony w terminie określonym w umowie, bez potrzeby badania wystąpienia zwłoki i wyznaczenia jeszcze pozwanej dodatkowego terminu na wykonanie umowy.

W tym stanie rzeczy, wobec skutecznego odstąpienia od umowy przez powódkę, stosownie do art. 494 k.c. skoro powodowa Fundacja (...) uiszczała na rzecz pozwanej za wykonanie przedmiotu umowy zgodnie z § 6 umowy kwotę wynagrodzenia - 40.000,14 złotych, kwota ta winna podlegać zwrotowi.

O odsetkach ustawowych, Sąd Okręgowy orzekł stosownie do dyspozycji art. 481 § 1 k.c., mając na uwadze, że strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Zatem zdaniem powódka wobec niewykonania przez pozwaną umowy z 1.03.2010 r., mogła domagać się zasądzenia odsetek od powyższych kwot świadczonych na rzecz pozwanej do daty ich przekazania pozwanej.

Sąd Okręgowy wskazał przy tym, że chociaż zgodnie z art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane - od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane, jednakże mając na względzie art. 123 § 1 k.c. termin przedawnienia uległ przerwaniu, w sytuacji gdy powódka wystąpiła w dniu 26 kwietnia 2012 roku z wnioskiem o zawiązanie do próby ugodowej. W sprawie niniejszej nie można zatem mówić o przedawnieniu roszczenia powódki.

O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.,

Apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości, złożyła pozwana, która zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

1) art. 227 i art. 232 zd. 2 k.p.c., poprzez brak dopuszczenia z urzędu dowodów osobowych w postaci zeznań świadków W. D. (2) i J. Ś., mimo, że w świetle ustalonych okoliczności faktycznych konieczność przeprowadzenia dowodów na okoliczność zawarcia umowy z dnia 01 marca 2010 r., rozszerzenia umowy o postanowienia aneksu z dnia 22 kwietnia 2010 r. oraz charakteru w jakim w niniejszym stosunku zobowiązaniowym występował Szpital (...) oraz W. D. (2), jest oczywista z punktu wyjaśnienia sprawy, a pozwana działająca bez profesjonalnego pełnomocnika była nieporadna, co w konsekwencji doprowadziło do nierozpoznania istoty sprawy;

2) art. 233 § 1 k.p.c., poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, w tym dowodu z przesłuchania w charakterze strony powodowej K. M. i Z. K. oraz dowodu z przesłuchania pozwanej; dokonanie oceny materiału dowodowego z pominięciem istotnej części tego materiału, a w konsekwencji błędne ustalenie, że pozwana nie wykonała zawartej dnia 01 marca 2010 r. umowy oraz że Szpital nie był stroną stosunku zobowiązaniowego z którego powódka wywodzi roszczenie;

3) art. 233 § 1 poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego w sposób wybiórczy, z pominięciem jego istotnej części, tj. korespondencji mailowej oraz zeznań pozwanej, z których to dowodów jednoznacznie wynika, że powódka była jedynie płatnikiem, nie negocjowała ona warunków umowy ani nie nadzorowała jej wykonania.

Ponadto skarżąca zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego, w tym w szczególności:

4) art. 635 i 492 k.c., poprzez ich błędne zastosowanie i uznanie, że powódka skutecznie odstąpiła od umowy zawartej dnia 01 marca 2010 r. podczas gdy odstąpienie takie było nieodpuszczalne z uwagi na prawidłowe i terminowe wykonanie przez pozwaną własnego świadczenia, wynikającego z umowy;

5) art. 65 § 2 k.c., poprzez jego niezastosowanie i całkowite pominięcie zarówno celu dla jakiego umowa z dnia 01 marca 2010 r. została zawarta, jak i woli stron w czasie jej zawierania i wykonywania;

6) art. 393 k.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na jego pominięciu, podczas gdy, z treści umowy oraz z ustalonego w sprawie stanu faktycznego jednoznacznie wynika, że umowa jest zawarta na rzecz osoby trzeciej tj. Samodzielnego Publicznego Szpitala (...), który to podmiot mógł żądać bezpośrednio od pozwanej spełnienia świadczenia;

7) art. 5 k.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na jego pominięciu w ustalonym w sprawie stanie faktycznym, podczas gdy działanie powoda, polegające na domaganiu się zwrotu świadczenia pieniężnego spełnionego na podstawie umowy z dnia 01 marca 2010 r., z uwagi na fakt, że protokół zdawczo-odbiorczy nie został podpisany przez członków zarządu Fundacji, podczas gdy odebrał go inny uprawniony do tego podmiot, stanowi czynienie ze swego prawa użytku, który jest sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa oraz z zasadami współżycia społecznego, a przez to nie powinno być przez Sąd uważane za wykonanie prawa oraz nie powinno korzystać z ochrony.

W przypadku uznania przez Sąd Odwoławczy, że W. D. (2) nie był uprawniony do odebrania projektu, pozwana wskazała też na naruszenie przez Sąd I instancji art. 452 k.c. poprzez jego niezastosowanie.

Podnosząc powyższe skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył co następuje.

Apelacja okazała się zasadna, choć nie wszystkie zarzuty Sąd Odwoławczy podziela. Niesłuszny okazał się zarzut naruszenia art. 227 k.p.c. w zw. art. 232 zd. 2 k.p.c. Sąd jest władny działać z urzędu jedynie w wyjątkowych sytuacjach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami sprawy. W niniejszej sprawie takie okoliczności nie zachodziły, ponadto pozwana jest profesjonalnym podmiotem gospodarczym, winna zatem zapewnić sobie odpowiednią obsługę prawną, powoływanie się zatem na własną nieporadność jest chybione. Spóźnione okazały się też wnioski dowodowe pozwanej zawarte w apelacji, z uwagi na treść art. 381 k.p.c. Skutkowało to ich oddaleniem przez Sąd Apelacyjny.

Trafny okazał się natomiast zarzut naruszenia art.233§1 k.p.c. poprzez niewłaściwą ocenę zebranego materiału dowodowego w postaci zeznań stron i złożonych w sprawie dokumentów i w konsekwencji dokonania częściowo błędnych ustaleń faktycznych, tj. odnośnie niewykonania przez pozwaną dzieła w postaci dokumentacji projektowej, co doprowadziło do niewłaściwego zastosowania art. 635 k.c. w zw. Art. 494 k.c. Sąd Apelacyjny podziela natomiast ustalenia faktyczne Sądu w zakresie treści zawartej przez strony umowy z dnia 1.03.2010r., dotyczącej wykonania projektu architektoniczno-budowlanego oraz treści „Aneksu nr (...) z dnia 22 kwietnia 2010r”, nieprzyjętego przez stronę powodową, a także treści protokołu zdawczo-odbiorczego z dnia 15.06.2010r., którym pozwana przekazała przedstawicielowi szpitala egzemplarze przedmiotowego projektu architektoniczno-budowlanego wraz z płytą CD. Uzupełniająco należy wskazać, iż stosownie do § 4 ust.3 umowy protokół zdawczo-odbiorczy miał stanowić podstawę do wystawienia przez wykonawcę faktury VAT, obejmującej wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy, jeżeli w ciągu 3 dni niezbędnych za zapoznanie się dokumentacją projektową oraz jej sprawdzenie zamawiający nie zażąda zmian w otrzymanej dokumentacji. Kwota wynagrodzenia określona w umowie z dnia 1.03.2010r., uiszczona przez powódkę na rzecz pozwanej w łącznej wysokości 40 000,14 zł została zapłacona transzami, w dniu 5.03.2010r- 10 000 zł, w dniu 7.05.2010r.- 10 000 zł, w dniu 14.06.2010r.- 10 000 zł, w dniu 6.09.2010r.- 10 000, 14 zł/ okoliczność niesporna, odpisy faktur i polecen przelewu-k 18-24 oraz noty korygującej wystawionej przez pozwaną/.

Uwadze Sądu I instancji uszła jednak / mimo formalnego powołania w motywach uzasadnienia/ i w konsekwencji nie została właściwie oceniona dokumentacja mailowa, złożona przez stronę pozwaną, a dotycząca negocjacji pozwanej w zakresie przedmiotowej umowy, prowadzonych z J. Ś., dyrektorem technicznym Szpitala (...), na którego terenie mieściła się siedziba powodowej fundacji, a na potrzeby którego to szpitala / Kliniki (...)/ była opracowywana przedmiotowa dokumentacja architektoniczna. Analiza rozważanej korespondencji /k - 47-56/ potwierdza zeznania strony pozwanej, iż przedmiotowa umowa była negocjowana , podpisywana oraz wykonywana de facto za pośrednictwem szpitala, na rzecz którego miał powstać nowo wybudowany oddział. Przesłuchani w charakterze strony członkowie zarządu powodowej fundacji potwierdzili zresztą , iż umowa została faktycznie zawarta za pośrednictwem w/w dyrektora szpitala, była opiniowana przez prawnika szpitala, zaś fundacja, ani oni w szczególności, nie interesowali się w ogóle postępowaniem wykonywanych etapów prac architektonicznych, które na bieżąco były sprawdzane i konsultowane merytorycznie ze służbami technicznymi szpitala, w tym przede wszystkim dyrektorem J. Ś. i Starszym Inspektorem Nadzoru, W. D. (2). Powódka natomiast nie tylko w ogóle nie nadzorowała prac projektowych, ale w fundacji /co wynika z zeznań jej prezes/ nie było nawet powołanej osoby, upoważnionej z racji swojej wiedzy do kontaktów z powódką i nadzoru nad pracami, które wymagały uzgodnień. Należy podkreślić również , iż strona powodowa uiszczała całą należność za prace objęte umową z dnia 1.03.2010 r., ostatnią transzę w dniu 6.09.2010r., a więc już po podpisaniu protokołu zdawczo-odbiorczego z dnia 15.06.2010 r. Nie wzywała wówczas w ogóle, mimo treści §4 ust.3 umowy, dotyczącego ustanowienia na jej rzecz terminu 3 dni przed zapłatą faktury na zapoznanie się z dokumentacją i jej sprawdzenie, do zmiany, a tym bardziej wykonania przedmiotu umowy. Nie było też jakiegokolwiek wezwania do poprawy domniemanych wad projektu, na które powoływali się w toku przesłuchania członkowie zarządu strony powodowej. Całokształt tych okoliczności, dotyczących sposobu zachowania osób działających w imieniu fundacji, zarówno przed zawarciem umowy, w trakcie jej podpisywania, jak i po zawarciu, w toku jej wykonywania, jasno wskazuje, iż powódka upoważniła per facta concludentia przedstawiciela szpitala, a w szczególności inspektora W. D. (2), do czynności faktycznej w postaci odbioru przedmiotu umowy. Musiała również przyjąć do wiadomości informację o jego faktycznym złożeniu przez drugą stronę umowy. W przeciwnym wypadku powódka nie tylko nie regulowałaby należności z tytułu wynagrodzenia za przedmiotowy projekt, a zwłaszcza ostatniej transzy w dniu 6.09.2010r. oraz wzywałaby pozwaną jeszcze przed tą datą do jej wykonania w postaci złożenia projektu, a co najmniej po zapłacie, która w takiej sytuacji, z punktu widzenia organizacji pożytku publicznego,

byłaby marnotrawstwem powierzonych środków . Natomiast, jak ustalił Sąd na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, pierwsze wezwanie do wydania projektu pojawiło dopiero po blisko dwóch latach od pierwotnego terminu wykonania umowy, tj. w dniu 12.03.2012r. Znamienne jest , iż zostało ono wystosowane przez powódkę po tym, kiedy to pozwana na początku roku 2012 r. domagała się dopłaty części należności, wynikającej z aneksu z dnia 22.04.2010r/ odpis maila-k 46, zeznania pozwanej/.W konsekwencji należało uznać, iż przedmiot umowy został złożony na ręce W. D. (2), który w imieniu fundacji potwierdził Protokołem zdawczo-odbiorczym z dnia 15.06.2010r. jej wykonanie. Pełnomocnictwo do dokonania takiej czynności nie wymagało żadnej formy szczególnej. Dlatego też brak było podstaw do przyjęcia, jak uczynił to Sąd Okręgowy, że powyższe wydanie przez pozwaną dokumentacji projektowej jest nieskuteczne względem powódki. W związku z powyższym, skoro umowa została przez W. D. (1) wykonana, brak było podstaw do wzywiania jej do wykonania przedmiotowego projektu architektoniczno-budowlanego w dniu 12 marca 2012r., a następnie do odstępowania od umowy na podstawie art. 635 k.c., względnie 491§1 k.c. W konsekwencji odstąpienie takie należało uznać za nieskuteczne, a zatem niezasadne było roszczenie oparte na treści art. 494 k.c., który został błędnie zastosowany przez Sąd Okręgowy. Z tych przyczyn powództwo podlegało oddaleniu, co implikowało zmianę zaskarżonego wyroku, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w sposób wskazany w pkt. I sentencji. Jednocześnie należy dodać, iż przedmiotowa umowa nie miała charakteru umowy na rzecz osoby trzeciej w rozumieniu art. 393 § 1 k.c., skoro projekt /choć dotyczył oddziału dla szpitala/ miała otrzymać zgodnie z treścią umowy, jako zamawiający , powodowa fundacja, finansująca prace. Bezprzedmiotowe jest w tej sytuacji odnośnienie do zarzutu naruszenia art. 5 k.c. i 452 k.c., które nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie. Postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego uzasadnia treść art. 108 §1 k.p.c. w zw. art. 98 § 1 i 3 k.p.c.